

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

ਅੱਗੇ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਦਵਿਲਟ, ਜੇ:

ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਬੋਹਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਦੌਲਤ ਰਾਮ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 252.

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ Act (III of 1949) ਧਾਰਾ 2(f) ਅਤੇ 13- ਐਕਟ ਭਾਵੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ- ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਹੱਦ- ਦੀ- ਧਾਰਾ 13(3)(a)(ii)) (ਏ)- "ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ" ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ- ਇੱਕ ਸੜਕ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ- ਕੀ "ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ" ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ- ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵੇਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ।

ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ। ਨਿਆਂਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦਾ ਲਾਭ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3)(a)(ii)(a) ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(ii)(a) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੁਦ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਤੰਬੂ ਲਗਾ ਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਈ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਕਾਰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਸ਼ੂ ਮੇਲੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ" ਤਬਦੀਲ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਹੜੀ ਸੰਸਥਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੱਕ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਕੱਤੇ" ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ, ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਚੌਗਿਰਦੇ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ ਵੱਲੋਂ 12 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅਹਿਮ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ (ਐਕਟਿੰਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ) ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬਰਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ (ਉਪ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ), ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਮਿਤੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ; 1956 ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਬੀ ਕੇ ਤਿੰਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.—ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, 1957 ਦੇ 19 ਸਿਵਲ ਸੋਧਾਂ, ਨੰਬਰ 252 ਤੋਂ 270 ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਬੋਹਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੰਡੀ ਹੈ। ਮੰਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇਅ ਹੈ। ਹਾਈਵੇਅ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕੰਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪਟੜੀ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟਾਲ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਟਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਬੋਹਰ ਕਸਬੇ ਦੇ ਅਨੋਖੇ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਸਟਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ 8 ਤੋਂ 10 ਫੁੱਟ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰੀਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਹਾਈਵੇਅ ਨੂੰ ਵੀ ਸਟਾਲਾਂ ਨੇ ਤੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਈਕਲ ਆਦਿ ਦੇ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਸੜਕ 'ਤੇ ਹਾਦਸੇ ਵਾਪਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਗੜ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਆਮ ਸਿਹਤ ਵਿਗੜ ਗਈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਫਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਬੋਹਰ ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਟਾਲ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਟਾਲ ਹਟਾਉਣ, ਨਾਲੇ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਅਤੇ ਹਾਈਵੇ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ. ਐੱਮ. ਲਾਲ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਰਸਤੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 13(3) (a) (ii) (a) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਾਕੰਸ਼ "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੜਕ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ 19 ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਬੋਹਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"13(3) (a) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(ਮੈਂ) ****

(ii) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ-

(ਏ) ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ;

(ਬੀ) ਉਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਉਸ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ;

* * * * *

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ii) ਉਹ ਉਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਉਕਤ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ;

ਮੈਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ

" (4) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪੈਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (i) ਜਾਂ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੇ, ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜਿਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਗੇ।

"ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। "ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ। ਨਿਆਂਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੌਰਗੇਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦਾ ਲਾਭ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ"। ਇੱਥੇ "ਉਹ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਰਤੋਂ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(ii)(a) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੁਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਟੈਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਟੋਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰ ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ 'ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਉਪਯੋਗ ਹਨ।

ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਸਟੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਇਸਦਾ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਈ ਉਪਯੋਗਾਂ ਲਈ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਮੁਫਤ ਕਾਰ-ਪਾਰਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਸ਼ੂ ਮੇਲੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਸਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇਗੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜੇ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੱਕ ਸੜਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਗ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਕੱਤੇ" ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ, ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ- ਜਦੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਇਸਲਈ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। "ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੌਗਿਰਦਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦੂਜੇ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ 19 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ (ਵੀਡੀਓ ਬੈਂਚ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਵਧਾਵਾ ਸਿੰਘ (1), ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਨੀ ਸਥਾਨ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪ-ਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 19 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈਵੇ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਭ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਉ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਨ੍ਹਾਂ 19 ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੱਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਛੋਟ ਦੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਮੱਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(1) 1956 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 236

ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਾਈਵੇਅ ਨੂੰ ਚੌੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਫਾਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ 19 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਾਰੇ 19 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਐਸ. ਦੁਲਟ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

RENU TRANSLATOR